

§ 354. *Обязанности-тъ на царіе-тъ.*

Слово-то Божіе изказва на царіе-тъ слѣдуищы-тъ имъ обязанности: а) Царіе-тъ сж дължни да помнятъ, че и тѣ нѣкога сж дължни да дадять Богу строгъ отчетъ въ даденъ-тъ тѣмъ отъ Него власть. *Слышите Царіе и разумѣйте . . . яко дана сета отъ Господа держава вамъ и сила отъ Вышняго, иже изтъязаетъ дѣла ваша и помышленія испытаетъ. Страшно и скоро явится вамъ: яко судъ жестокаишій преимущимъ бываетъ. Ибо малый достоинъ есть милости: сильни же сильнѣ изтъязаны будутъ. Державнымъ крѣпко настоитъ испытаніе* (прем. Сол. 6. 1-8); б) така понеже представляють они се себе лице-то на Бога, то Нему особенно сж дължни да подражавать въ вѣщкы-тъ си дѣла, мысли и чувствованія (Ром. 13. 4, 6); в) така както венчкы обыкновенно ся стараишть да ся приспособляють кѣмъ живота на выспы-тъ власти и да имъ подражавать, то благочестіе-то на царіе-тъ може да отвѣрне мнозина отъ грѣхъ и да възбуди стремленіе въ тѣхъ кѣмъ добродѣтель (2 цар. 23. 3). г) Самъ Богъ обѣщава на царѣ-тъ за благочестіе-то великѣ награды, и на добродѣтели-тъ царіе дава свои-тъ особнѣ благодать (2 цаа. 18. 7). д) Така како власть-та имъ происходитъ отъ Бога, дающаго царство-то, то царіе-тъ сж дължни непрестанно да просятъ отъ Бога свѣтлость и силы за исполненіе обязанности-тъ на най-важно-то и многотруднѣйше-то имъ званіе. *И той претѣляетъ орелена и льва, поставляетъ цари и преставляетъ, даая премудрость мудрымъ и разумъ въдушымъ мышленіе. Той открываетъ глубокая и сокровенная, свѣдый сущая во тѣмъ и свѣтъ со нимъ есть* (Дан. 2. 31, 22).

§ 355. *Обязанности-тъ относительно кѣмъ царя.*

Поданици-тъ сж дължни да имѣть кѣмъ своя царь: любовь, като кѣмъ баца, владыка и свой защитникъ (см. 5-я заповѣдь) и за него да не падять не само имущества-та, силы-тъ и здравіе-то, а и самыи си животь; 2) да имѣть кѣмъ него благоговѣйно-то сърдечно почитаніе и всецѣлѣ-преданность, кой-то и да показывать навсякадѣ. Понеже самъ Богъ го е поставилъ и облакълъ съ власть-тъ и достоинство-то; и той е слуга Божій: който почита Бога, той не може да не почита и царя (1 печр. 2. 14; Дан. 4. 22). 3) Поданици-тъ сж дължни да показывать покорность и послушаніе не само по видимому и за избѣгваніе наказаніе-то за не послушаніе, нѣ и по свѣбѣсть, т. е. и тамо, гдѣто нѣма за насъ надзоръ. *Всяка душа властемъ предержащимъ да повинуется, кѣмъ бо власть, аще не отъ Бога, сущія же власти отъ Бога учинени суть. Потрѣба повиноватися не токмо за гнѣвъ, но и за совѣсть* (Рим. 13. 1).

4) Когато слугы-тъ, по наставленіе-то на Ап. Павла, сж обязаны да ся покоряють на господари-тъ си съ уваженіе и страхъ въ простотѣ (еф. 6. 5); то какво благоговѣйно послушаніе сж дължни да показывать поданици-тъ кѣмъ царя? 5) Они сж дължни да ся молятъ за царя, да бы го съхранилъ Господь и даровалъ му силы въ продължаваніе и прохожденіе велеко-то си служеніе, да бы вложилъ